MAR PEÑARROJA PAZ
Manresa

Tara Sosrowardoyo



Tash Aw, escriptor crescut a Kuala Lampur i autor de «El sud»

TASH AW

Escriptor

Crescut a Kuala Lampur, Tash Aw (1971) ha escollit Malàisia com a escenari de la seva darrera novel·la, «El sud» (Les Hores, 2026), el primer d'una tetralogia que, des d'un punt de vista *queer*, segueix la història d'una família inspirada en la seva

«El meu llibre està prohibit a Malàisia perquè parla de l'amor entre dos nois»

Nascut a Taïpei, Taiwan, Tash Aw (1971) va publicar la seva primera novel·la el 2005: *The harmony silk factory*. Des d'aleshores, ha publicat cinc llibres més, entre els quals tres seleccionats pel Booker Prize. Fill de pares malaisis, descendents de la immigració xinesa de principis del segle XX, Tash Aw va créixer a Kuala Lumpur, escenari de molts dels seus relats. Graduat en dret per la Universitat de Cambridge i la Universitat de Warwick, l'autor tenia un projecte: escriure una gran èpica familiar. Al final, però, ha acabat dividint aquesta història d'una família de Malàisia (molt inspirada en la seva pròpia) en quatre volums. El primer, *El sud* (Les Hores, 2026), la seva darrera publicació.

— Què és el sud?
— Trobar-se lluny de la civilització, la distància entre el centre de poder i les condicions extremes en les que viu la gent apartada de la capital. També simbolitza la manca de consciència, l'immobilisme polític. És una manera d'escenificar la falta de possibilitats.

— Un contrast que personifiquen el Jay i en Chuan...
— Del Chuan s'esperen unes funcions limitades i tot i que el Jay i les seves germanes no venen d'una família benestant, tenen un accés a la cultura i a l'educació que els dona una altra visió. La Lena, per exemple, llegeix El color porpra. Potser no l'entén del tot, però li obre les portes a una altra manera de pensar. Al poble, no hi arriba cap narrativa diferent.

— També hi afecta més el canvi climàtic.
— A Malàisia o plou molt, o no plou gens. I els recursos que es destinen a suportar aquestes condicions són molt diferents al camp que a la ciutat. Les zones rurals estan exposades al temps: es queden sense llum, sense aigua, no poden dormir... a la ciutat, tot és més senzill.

— Parla des de l'experiència?
— La meva vida era com la dels nois de la novel·la. Nens que són a la vegada membres d'una comunitat i aliens a ella. A l'estiu anàvem al camp i vivíem amb els nostres cosins, gent de poble. Però nosaltres, tot i que no érem rics i no formàvem part de l'elit urbana, sabíem que hi havia un món amb escoles, cinemes, teatres i una educació que et podia canviar el futur. Ells no.

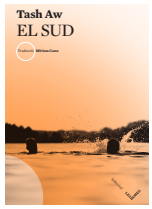
— Parla d'esperança?
— Per a mi, créixer volia dir millorar, aprendre per nosaltres mateixos, fer estudis superiors, trobar una feina i que la següent sigui millor... Els meus cosins i jo érem de la mateixa família, però vèiem el món de manera completament oposada. Per al meu cosí, com per al Chuan al llibre, la vida era simplement continuïtat. Quan tens 16 o 17 anys no te n'adones, però ara és clar com l'aigua. Vam heretar valors diferents dels nostres pares i del món que ens envoltava.

— Valors com la llibertat sexual?
— Uns tenen la possibilitat d'existir, i els altres no. Nosaltres vivim, però per existir necessitem que algú ens miri. Cal veure's reflectit en els ulls d'un altre per reconèixer-nos i poder compartir el que som. Formar part d'una comunitat és això. En Chuan sap que és *queer*, però per a validar-se cal que conegui a altragent *queer*, que exteriotritzi els seus sentiments. Això, per al Jay, a la ciutat, és més senzill.

> **«El nombre de persones que llegeixen literatura és petit. Es necessita estabilitat per llegir»**

— Per què en parla al llibre?
— Durant la meva joventut, la sexualitat i les identitats *queer* eren tabú. L'homosexualitat ha estat durant anys prohibida i en molts països encara ara ser gai és il·legal. El meu llibre està prohibit a Malàisia perquè parla de l'amor entre dos nois. I això fa que sigui més rellevant parlar-ne.

— A la literatura?
— Els personatges rurals dels quals parlo a *El sud* són persones que no existeixen a la literatura. I, tanmateix, saps que hi són. Al meu sud, jo els podia veure, tenien il·lusions, esperances. De la mateixa manera, podia veure a les persones *queer*, les quals, per no tenir, ni tan sols tenien un lloc a la llei. Per aquest motiu, volia escriure'ls, per normalitzar-los, per demostrar que també formen part de la nostra societat.



TASH AW
«EL SUD»
Les hores | 20,90 euros | Narrativa | 248 pàgs

— Quin és el seu lector ideal?
— Penso que escriure és tan difícil que si et pares a pensar en el teu lector ideal, no te'n surts. Suposo que escric per aquelles persones amb qui vaig créixer. Però és irònic: no el llegiran mai. De fet, el nombre de persones que llegeixen literatura és molt petit. Es necessita estabilitat per llegir. I no tothom en té.

— Els seus personatges no són precisament estables...
— Són complexes. Parlo de les seves addiccions, de la seva misogínia, que homòfobs arriben a ser. Els critico perquè els conec.

— No és el primer llibre que escriu sobre el seu lloc d'origen.
— Fa vint anys que publico i el que tenia ganes de fer era una gran èpica, un relat que reconstruís la història d'una mateixa família durant cent anys. Però em vaig adonar que, com a lector, no volia llegir un llibre de mil pàgines. I que potser tampoc volia escriure'l. No tinc l'arrogància de pensar que en sé prou per a reconstruir en detall el que anomenem la Gran Història.

— *El sud* és la seva gran èpica?
— És el primer d'una saga de quatre llibres. Reinvento la Història i l'explico a partir de fragments. Actualment, tot va molt de pressa i el meu jo de fa 10 anys no té res a veure amb el meu jo d'ara o el qui seré d'aquí a vint anys. I és així com rememorem, per episodis: un detall, un moment, un estiu... no recordem la nostra vida com una gran pel·lícula en pla seqüència.

— Aviat tindrem el segon llibre?
— L'estic acabant. Recupero personatges, però els situo en un moment vital i històric diferent. La idea és que, com a lectors, ens adonem que també nosaltres vivim un moment que passarà a la història. Però, com en Jay o en Chuan, no en som conscients. ■